

2020

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 56

WET van 24 februari 2020, houdende goedkeuring van de toetreding tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van nijverheid.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de toetreding van de Republiek Suriname tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van nijverheid aan de goedkeuring van De Nationale Assemblée te onderwerpen, welke goedkeuring ingevolge artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname bij wet moet worden verleend;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

Het op 2 juli 1999 te Genève, Zwitserland tot stand gekomen Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van Nijverheid, wordt goedgekeurd.

Artikel 2

1. Deze wet wordt afgekondigd in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

3. De Minister verantwoordelijk voor Handel, Industrie en Toerisme is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, 24ste februari 2020,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 28ste februari 2020
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

WET van 24 februari 2020, houdende goedkeuring van de toetreding tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de Internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van nijverheid.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inleiding

De Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de internationale Inschrijving van Tekeningen of Modellen van Nijverheid (Akte van Genève) is op 2 juli 1999 aangenomen tijdens een vergadering van de Diplomatieke Conferentie van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) en op 23 december 2003 in werking getreden.

Het Haags systeem

Het Haags systeem voor de internationale inschrijving van tekeningen of modellen is gebaseerd op de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de internationale registratie van tekeningen of modellen van nijverheid van 6 november 1925 (de Overeenkomst van 's-Gravenhage). Dit systeem is in het leven geroepen om inschrijvingsformaliteiten te vereenvoudigen en kosten te besparen. Een internationale inschrijving heeft dezelfde rechtsgevolgen als een inschrijving die rechtstreeks zou worden verricht in elk van de door de aanvrager aangewezen staten. Het systeem wordt beheerd door het Internationaal Bureau van de WIPO, dat ook het register bijhoudt.

De Overeenkomst van 's-Gravenhage, is samengesteld uit drie verdragen nml.:

1. de Akte van Londen betreffende de internationale inschrijving van tekeningen of modellen van nijverheid van 2 juni 1934 (Akte van Londen);
2. de Akte van 's-Gravenhage betreffende de internationale inschrijving van tekeningen of modellen van nijverheid van 28 november 1960 (Akte van 's-Gravenhage); en
3. de Akte van Genève bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage betreffende de internationale inschrijving van tekeningen of modellen van nijverheid van 2 juli 1999.

De toepassing van de Akte van Londen is sinds 1 januari 2010 bevroren en de akte is op 18 oktober 2016 buiten werking getreden. De Akte van 's-Gravenhage en de Akte van Genève zijn autonoom en volledig onafhankelijk van elkaar. Een Verdragsluitende Partij kan tot één of beide akten toetreden.

Suriname en het Haags systeem

Er is reeds geruime tijd een Wet Intellectuele Eigendom in de maak. De bedoeling van deze Wet is voorkomen dat derden Intellectuele Eigendommen van anderen kunnen namaken en gebruiken, teneinde te kunnen profiteren, zonder daarvoor goedkeuring van de rechtmatige belanghebbende te hebben. Ook biedt deze Wet de belanghebbende de gelegenheid te verdienen aan zijn Intellectuele Eigendom en geïnvesteerde geld terug te verdienen. Ook heeft deze Wet als doel het stimuleren van innovatie, waarmede concurrentie en werkgelegenheid kunnen toenemen.

Hoofdstuk IV van deze (concept) Wet regardeert Industriële Ontwerpen. In november 2016 heeft de directeur van het Ministerie van Handel, Industrie en Toerisme en verzoek gericht tot de juridische afdeling van het registerbureau van de World Intellectual Property Organization (WIPO), belast met het Haags systeem, sector merken en ontwerpen, om zich te buigen over dit hoofdstuk van de (concept) Wet, teneinde suggesties en aanbevelingen aan te dragen. Als natraject op dat verzoek is door een afgevaardigde van de WIPO, in mei 2017, een seminar gehouden om de procedures en wettelijke vraagstukken die van belang zijn uiteen te zetten, teneinde de toetreding tot de Haags systeem van 1999 (Akte van Genève van 1999), te realiseren.

Het Haags systeem stelt de belanghebbende burger van een lidstaat in de gelegenheid om bescherming te verkrijgen voor hun ontwerpen met een minimum van formaliteiten en kosten. Verder vermijdt het Haags systeem de noodzaak om voortdurend toezicht te houden op de deadline voor verlenging van een hele reeks nationale registraties, die van lidstaat tot lidstaat variëren. Volgens het Haags systeem ontvangt de aanvrager via een enkele internationale aanvraag in één taal, tegen betaling van één enkele vergoeding, in één valuta (Zwitserse frank) en met één kantoor (het Internationale Bureau) een bundel van nationale rechten. Deze enkele internationale registratie resulteert in een individueel effect in elk van de partijen van de Internationale Overeenkomsten (dus Staten en bij de Akte van Genève van 1999 ook

intergouvernementele organisaties) die daarin zijn aangewezen. Er wordt weliswaar benadrukt dat het Haags systeem slechts een overeenkomst is voor de internationale registratie procedure. Voor elk inhoudelijk aspect van de bescherming is de nationale wetgeving van een lidstaat van toepassing. Suriname is partij bij de Overeenkomst van 1960, maar nog geen partij bij de Akte van Genève van 1999.

Verschillen tussen de Akte van 's-Gravenhage van 1960 en de Akte van Genève van 1999:

- Indiening internationale registratie: Bij de Akte van 's-Gravenhage van 1960 kunnen alleen staatsburgers van de lidstaat indienen, terwijl bij de Akte van Genève van 1999 zowel staatsburgers als degenen die een lidstaat als habitual residence (gewone/ algemene/ normale verblijfplaats) hebben indienen;
- Termijn van weigering: Bij de Akte van 's-Gravenhage van 1960 heeft een lidstaat 6 maanden de gelegenheid om een indiening te weigeren, terwijl bij de Akte van Genève 1999 een lidstaat 12 maanden daartoe heeft;
- Partij bij de Overeenkomsten: Bij de Akte van 's-Gravenhage van 1960 kunnen alleen landen partij worden, terwijl bij de Akte van Genève 1999 zowel landen als intergouvernementele organisaties partij kunnen worden;
- In tegenstelling tot hetgeen is bepaald in artikel 7 lid 2 van de Akte van 's-Gravenhage, moet op grond van artikel 5 lid 1 onder sub v van deze Akte de Verdragsluitende Partij van de aanvrager nu altijd worden aangewezen in de aanvraag.

De voordelen verbonden aan het toetreden tot de Akte van Genève (1999) zijn:

- Doordat één enkele internationale registratie, van kracht in de verschillende de partijen bij deze Akte, wordt het volgende beheer van de internationale registratie aanzienlijk vergemakkelijkt. Een wijziging in de naam of het adres van de houder of een eigendomsverandering, voor slechts enkele of alle aangewezen lidstaten, kan in het Internationaal Register worden opgenomen en heeft effect door middel van een eenvoudige procedurestap uitgevoerd door het internationale bureau. Dit betekent voor Suriname verruiming van de landen/ gebieden waar bescherming ingeroepen kan worden.

- Partijen bij de Akte van 's-Gravenhage (1960) kunnen alleen bij landen die partij bij die Overeenkomst zijn, bescherming genieten. Suriname kan momenteel geen bescherming genieten bij alle lidstaten van de Akte van Genève van 1999, aangezien Suriname geen partij is bij die Akte.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 bevat een opsomming van de gebruikte begrippen en de afkortingen hiervan. In onderdeel i wordt de op 6 november 1925 te 's-Gravenhage tot stand gekomen schikking betreffende de internationale inschrijving van tekeningen of modellen van nijverheid omschreven als de Overeenkomst van 's-Gravenhage. De term 'Bureau' (zie onderdeel xvi) kan betrekking hebben op zowel een nationaal, als op een gemeenschappelijk Bureau.

Artikel 2 heeft betrekking op andere bescherming van modellen en tekeningen op grond van wetgeving van de bij het verdrag aangesloten staten of bepaalde verdragen. Hierbij kan het gaan om bescherming op grond van merkenrecht, auteursrecht en mededingingsrecht. Ook doet de Akte van Genève geen afbreuk aan de bescherming die krachtens de Trips-overeenkomst wordt verleend aan tekeningen en modellen. Verder wordt geen afbreuk gedaan aan bescherming die door verdragen inzake auteursrecht wordt verleend aan werken van kunst en werken van kunstnijverheid, aldus het eerste lid.

Artikel 2 lid 2 bepaalt dat elke partij bij deze Akte de bepalingen van het op 20 maart 1883 te Parijs tot stand gekomen Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom na te leven. Deze verplichting geldt ook voor de Verdragsluitende Partijen bij deze Akte die geen partij zijn bij dit Verdrag van Parijs.

Artikel 3 omvat een ruim geformuleerde kring van (rechts)personen die bevoegd zijn om een internationale aanvraag in te dienen. Ten opzichte van (artikel 3 van) de Akte van 's-Gravenhage is de nieuwe toevoeging dat ook een aanvrager die zijn "gewone verblijfplaats" op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij heeft bevoegd is een aanvraag in te dienen. Door deze toevoeging wordt een eventuele enge interpretatie van het begrip woonplaats in nationale wetgeving ter zijde gezet.

Artikel 15 betreft de gedeeltelijke of volledige ongeldigverklaring. Deze moet worden onderscheiden van de weigering ingevolge artikel 12. Bij de ongeldigverklaring is de aanvraag gchonoreerd en heeft de inschrijving al rechtsgevolgen, bij de weigering zijn de rechtsgevolgen van de internationale inschrijving nooit erkend. Het eerste lid geeft de houder de waarborg dat een ongeldigverklaring niet kan worden uitgesproken zonder dat hij in staat is gesteld tijdig zijn rechten te doen gelden, zoals het recht eerst gehoord te worden voordat de inschrijving ongeldig wordt verklaard.

Artikel 16 lid 1 betreft een opsomming van aantekeningen van wijzigingen en andere aangelegenheden betreffende internationale inschrijvingen in het internationaal register.

Artikel 16 lid 2 geeft aan dat de rechtsgevolgen van de in het eerste lid bedoelde aantekeningen dezelfde zijn als wanneer deze zouden zijn gedaan in het nationale register. Hiervan wordt onderdeel iii van het eerste lid uitgezonderd. Dit onderdeel betreft het benoemen van een gemachtigde. Afwijken van gelijkheid in rechtsgevolgen is toegestaan voor wijzigingen in eigendom zoals bedoeld in onderdeel i van het eerste lid, zolang het Bureau van de Verdragsluitende Partij over zulke wijzigingen de gevraagde verklaringen of documenten niet heeft ontvangen.

Artikel 16 lid 4 regelt de publicatie van de betreffende aantekeningen.

Artikel 17 heeft betrekking op de termijn van het initiële tijdvak van de internationale inschrijving, de vernieuwing van de inschrijving en de minimale tijdsduur van de bescherming in de aangewezen Verdragsluitende Partijen. Volgens artikel 17 lid 1 is het initiële tijdvak vijf jaar vanaf de datum van internationale inschrijving.

De leden 2 en 3 van artikel 17 bepalen de vernieuwing en de tijdsduur van de bescherming. Een afwijking ten opzichte van de Akte van 's-Gravenhage is dat de minimale tijdsduur van de bescherming van 10 jaar naar 15 jaar is verlengd, mits de wetgeving van de Verdragsluitende Partij hierin voorziet.

Artikel 17 lid 4 biedt de mogelijkheid de vernieuwing te beperken wat betreft de aangewezen Verdragsluitende Partijen en aantallen tekeningen of modellen.

Artikel 17 lid 5 ziet op de aantekening van vernieuwing in het internationale register en de publicatie hiervan.

In **artikel 18** wordt de toegang tot informatie met betrekking tot gepubliceerde internationale inschrijvingen gewaarborgd.

Artikel 19 heeft betrekking op de situatie dat meerdere staten hun nationale wetgeving op het gebied van modellenrecht hebben geünificeerd en de registratie toekennen aan een gemeenschappelijke Bureau.

Op basis van **artikel 20** zijn de Verdragsluitende Partijen bij de Akte van 's-Gravenhage ook van rechtswege leden van de Unie van 's-Gravenhage, die in het leven is geroepen bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 november 1925.

Artikel 21 bevat in de leden 1 en 2 regels met betrekking tot de samenstelling en taken van de Algemene Vergadering van Verdragsluitende Partijen, het orgaan van de Unie dat is opgericht middels het eerste lid van artikel 2 van de Aanvullende Akte van Stockholm van 1967 bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage, welke Akte wordt gedefinieerd in artikel 1 van de Akte van Genève.

Artikel 21 lid 3 gaat nader in op het quorum.

Artikel 21 lid 4 betreft de wijze van besluitneming binnen de Algemene Vergadering waarin gestreefd wordt naar besluitvorming op basis van consensus. Om te voorkomen dat bij stemmingen een intergouvernementele organisatie en haar lidstaten een dubbele stem hebben, is in het vierde lid, onder b, onderdeel ii, bepaald dat een intergouvernementele organisatie niet kan deelnemen aan een stemming als één van haar lidstaten zelf zijn stemrecht uitoefent, en omgekeerd. Verder is een stem die is uitgebracht door een intergouvernementele organisatie gelijk aan het aantal stemmen dat overeenkomt met het aantal lidstaten dat deel uitmaakt van haar organisatie.

Artikel 22 gaat nader in de op rol van het Internationaal Bureau van de WIPO. In artikel 22 lid 1 worden de administratieve kerntaken van het Internationaal Bureau genoemd, waaronder de internationale inschrijving en de bijbehorende taken. Ook bereidt dit bureau de bijeenkomsten van de Algemene Vergadering voor en voorziet in het secretariaat.

Lid 2 tot en met 6 van artikel 22 hebben betrekking op de Directeur-Generaal, vergaderingen, de rol en taken van het Internationaal Bureau en herzieningsconferenties.

Artikel 23 stelt regels over de financiën van de Unie van 's-Gravenhage. In **artikel 23 lid 3** worden de bronnen van financiering genoemd, waaronder de taksen.

Artikel 23 lid 4 gaat nader in op wijze van vaststelling van taksen.

In **artikel 24** wordt geregeld welke aangelegenheden nadere uitwerking behoeven.

Artikel 24 lid 2 bepaalt dat sommige bepalingen van het Reglement bij deze Akte uitsluitend bij unanimité of uitsluitend met een meerderheid van vier vijfde door de Algemene Vergadering kunnen worden gewijzigd.

Artikel 24 lid 3 bepaalt dat in geval van onderlinge strijdigheid tussen deze Akte en het Reglement bij deze Akte, de Akte voorrang heeft.

Artikel 25

In artikel 25 lid 1 is vastgelegd dat deze Akte kan worden herzien door een conferentie van de Verdragsluitende Partijen. Zo'n wijzigingsverdrag zal de gebruikelijke inwerkingtredingsbepalingen hebben, waarin verwezen wordt naar de interne goedkeuringsprocedures van de verdragspartijen.

In artikel 25 lid 2 is bepaald dat de artikelen 21, 22, 23 en 26 kunnen worden gewijzigd door een herzieningsconferentie of door de Algemene Vergadering overeenkomstig de bepalingen van artikel 26. In het geval van wijziging door de Algemene Vergadering is sprake van een wijziging bij besluit van een orgaan van een internationale (volkenrechtelijke) organisatie. De Algemene Vergadering vormt immers een orgaan van de Unie van 's-Gravenhage dat besluiten kan nemen die bindend zijn voor de partijen (zie op artikel 20 en 21). De bevoegdheid van de Algemene Vergadering, zoals aangeduid in artikel 25 lid 2, wordt verder uitgewerkt in artikel 26. Dit artikel geeft procedurele regels over het wijzigen van de artikelen 21, 22, 23 en 26 middels de besluiten van de Algemene Vergadering.

Artikel 26

Artikel 26 lid 1 geeft aan wie wijzigingsvoorstellen t.a.v. de artt. 21, 22, 23 en 26 mag initiëren, m.n. verdragsluitende partij en de directeur-generaal.

In art. 26 lid 2 is de benodigde meerderheid voor de aanneming van wijziging van de artt. 22, 23 en 26 (3/4 meerderheid) en de benodigde meerderheid voor de aanneming van wijziging van de artt. 21 en art. 26 lid 2 (4/5 meerderheid)

Artikel 26 lid 3 geeft de datum van inwerkingtreding van wijzigingen aan.

Ten aanzien van de inwerkingtreding wordt in artikel 26, derde lid, een onderscheid gemaakt tussen de wijzigingen van de artikelen 21, eerste, tweede, vijfde, zesde en zevende lid, 22, 23 en 24, enerzijds, en artikel 21, derde en vierde lid, anderzijds.

De eerste categorie wijzigingen treedt op grond van artikel 26, derde lid, onderdeel a, in werking, voor alle partijen, nadat drie kwart van de partijen de wijziging hebben aanvaard. Voor het van kracht worden van zo'n wijzigingsbesluit is dus nog een nadere rechtshandeling van partijen nodig. Om die reden is er geen sprake meer van een "puur" besluit in de zin van artikel 92 van de Grondwet, maar van een besluit met verdragskarakter. De op deze manier tot stand gekomen wijzigingen zullen dan ook als verdragen worden beschouwd en aan het parlement ter goedkeuring worden voorgelegd. Artikel 26, derde lid, onderdeel b, bepaalt dat de tweede categorie - wijziging van artikel 21, derde en vierde lid, - zes maanden na aanneming door de Algemene Vergadering in werking treedt. Voor het van kracht worden van zo'n besluit van de Algemene Vergadering is geen nadere rechtshandeling van partijen nodig. In dit geval is dan ook geen sprake van een besluit met verdragskarakter. Volledig "puur" is zo'n besluit niet, omdat een partij bezwaar kan maken tegen de wijziging en daarmee de inwerkingtreding van de wijziging kan tegenhouden. Echter, doorslaggevend is dat binding automatisch tot stand komt en daarom worden deze wijzigingsbesluiten gekwalificeerd als besluiten van een volkenrechtelijke organisatie.

Artikel 27

Artikel 27 lid 1 regelt op welke wijze staten en intergouvernementele organisaties een Verdragsluitende Partij kunnen worden bij deze Akte, m.n. elke staat die lid is van de WIPO en elke intergouvernementele organisatie die een bureau beheert waarbij bescherming van tekeningen en modellen kan worden verkregen en waarvan minstens één van de lidstaten van deze intergouvernementele organisatie lid is van de WIPO.

Artikel 27 lid 2 gaat in op de mogelijkheid tot ondertekenen en bekrachtigen van deze Akte of tot toetreden tot deze Akte.

Artikel 27 lid 3 geeft aan wanneer de datum van het deponeren van de Akte van ratificatie (bekrachtiging) of toetreding ingaat.

Artikel 28

Artikel 28 geeft de datum van inwerkingtreding van deze Akte aan, stelt regels over de inwerkingtreding van de Akte en bevat bepalingen over de inwerkingtreding van de Akte voor staten en intergouvernementele organisaties die hun akte van ratificatie of toetreding deponeren na de inwerkingtreding van deze Akte.

Artikel 29

Artikel 29 is een verbod op het maken van elk voorbehoud ten aanzien van de onderhavige Akte opgenomen.

Artikel 30

Artikel 30 bevat procedurele voorschriften over het afleggen en intrekken van verklaringen door Verdragsluitende Partijen.

Artikel 31

Artikel 31 lid 1 regelt de verdragsrelaties tussen de staten die partij zijn bij zowel de onderhavige Akte, als de Akte van 's-Gravenhage of bij de Akte van Londen.

Artikel 31 lid 2 regelt de betrekkingen tussen staten die partij zijn bij zowel deze Akte, als bij de Akte van 's-Gravenhage of de Akte van Londen, en staten die partij zijn bij de Akte van 's-Gravenhage of de Akte van Londen en geen partij zijn bij deze Akte.

Artikel 32

Artikel 32 geeft aan hoe deze Akte opgezegd kan worden door een Verdragsluitende Partij en de ingangsdatum van de opzegging.

Artikel 33

Artikel 33 schrijft de talen waarin deze Akte is opgemaakt (wordt gesloten) en het termijn voor ondertekening aan.

Artikel 34

In artikel 34 wordt de Directeur-Generaal van de WIPO aangewezen als de depositaris.

Het onderhavig wetsonwerp is noodzakelijk ter voldoening aan het bepaalde in artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname.

Paramaribo, 24 februari 2020,

DESIRÉ D. BOUTERSE.

